

AMERICANA-SKOLEN

LEE CLAYTON

Outlaw-sangeren Nashville glemte

Den dagen Lee Clayton (døpt Billy Hugh Shotts) døde i Nashville, 12. juni 2023, skulle country-sanger/ låtskriveren ha vært i legendariske RCA studio A for en innspillings-session med produsenten Dave Cobb. Om dette er tilfelle, kunne det ha betydd at Clayton endelig kunne ha fått fornyet, velfortjent interesse og oppmerksomhet for musikken sin. Dave Cobb er blant de viktigste produsentene i Nashville fra de siste tjue årene, med navnet sitt på plater med bl.a. Jason Isbell, Sturgill Simpson og Chris Stapleton.

Tekst: Tom Skjeklesæther / Foto: Tom Løvsholl / Sort-hvitt fotos: Morten Andersen

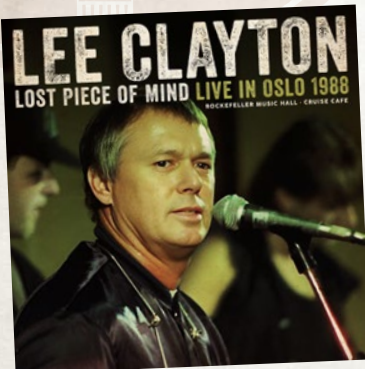
Men realitetene er at Lee Clayton er countrymusikkens mest glemte artist, påfallende under radaren når den moderne countryhistorien fortelles. Det på tross av at U2s Bono skal ha sagt at «Det er bare en countrysanger som har influert meg, Lee Clayton» og at Clayton i 1971 skrev sangen «Ladies love outlaws», som outlaw country original Waylon Jennings spilte inn i 1972. En sang som gjerne kan oppfattes som selve åpningsfanfaren for bruddet som Texas-artistene Jennings og Willie Nelson foretok seg i forhold til Nashvilles stålgrep på hvordan countrymusikk ble skapt og markedsført.

Jennings og Nelson tok kreativ kontroll over karrierene sine og bidro til å slippe til en ny generasjon sangere/ låtskrivere; Kris Kristofferson, Billy Joe Shaver, Mickey Newbury, David Allan Coe, Townes van Zandt og Lee Clayton.

Suksessen som Jennings og Nelson opplevde ut over 1970-tallet førte til at countrymusikken fikk et helt annet gjennomslag både i USA og internasjonalt. Et stadig voksende publikum oppfattet at country kunne være vesentlig mer mangfoldig enn den tradisjonelt ble oppfattet som. Ikke minst ble grensene til rockmusikken revet. Rockartister kunne spille country og countryartister kunne spille rock. Lee Clayton ble mot slutten av 1970-tallet et av de mest slående eksemplene på at man kunne spille country med el-gitaren skrudd opp til rock.

Billy Shotts ble født i Alabama 29. oktober 1942 og vokste opp i Oak Ridge, Tennessee. Faren hans var musikkinteressert og hørte på countryradio. Han skal også ha tatt unge Billy med til innspilling av radioshowet Grand Ole Opry på Ryman auditorium i Nashville. Billy lærte seg tidlig å spille gitar, men det var først godt ut i tenårene at interessen virkelig tok av. Han studerte ved University of Tennessee og fikk en bachelor-grad i «Industrimanagement». Han giftet seg og fikk seg jobb.

På midten av 1960-tallet hoppet han av jobben og klarte å komme seg inn i flyvåpenet, der han ble pilot. Han fløy en modell som het Mach 2 McDonnell BF101 Voodoo fighter, som skulle vise seg å ha en konstruksjonsfeil som gjorde at flyet pådro seg kallenavnet «The Widomaker».

Etter å ha tilbrakt tre år i flyvåpenet, sluttet han og flyttet til Nashville i 1968, med målsettingen å livnære seg som sanger/ låtskriver. I likhet med tusenvis av andre ambisiøse og naive unge musikere. Etter å ha brukt opp sparepenger og solgt Porchen hadde han skaffet seg i sitt «straighte» liv, levde han i praksis på gata. Pengene han fikk da Waylon spilte inn «Ladies love Outlaws», og for platekontrakten han fikk med MCA records i kjølvannet, ble også raskt brukt opp.

Da Lee Clayton kom til Oslo i 1988, fortalte han meg at han tilbrakte 1973 i baksetet på en limousin med å snorte kokain. Debutalbumet, *Lee Clayton*, inneholdt «Ladies love outlaws» ved siden av et knippe andre svært gode sanger, som «Carnival Balloon» og «Bootles of booze».

Men da debutalbumet floppet, forlot han Nashville og bodde på et motellrom i Mojave-ørkenen i California. I følge ham selv brukte han tida på å studere soloppganger og solnedganger. Men til slutt fant han veien tilbake til Nashville. Da hadde han truffet den irske gitaristen Philip Donnelly, som tilhørte turnébandet til Donovan. Donnelly, som senere ble en sentral musiker på plater med Nanci Griffith og John Prine, bidro til at Lee Claytons andre album, *Border Affair*, utgitt i 1978, hadde et helt annet og tyngre lydbilde enn debuten.

Border Affair inneholder flere av Claytons beste sanger; «Silver Stallion», «If you can touch her at all», «Like a Diamond» og «Tequila is addictive». Willie Nelson gjorde en versjon av «If you can touch her at all» på soundtracket til filmen *Honeysuckle Rose* i 1980, der Willie selv spilte hovedrollen.

Da hadde Clayton selv rukket å gi ut sitt tredje album, *Naked Affair*, albumet som gjorde Clayton til en kultfigur i rock-kretser over hele Europa. En plate som ble plukket frem av musikkfans som også var stolte eiere av plater med Gram Parsons, Steve Young, Jerry Jeff Walker og Townes Van Zandt.

Naked Affair var enda hardere, mer rocka enn forgjengeren og Claytons status som rockartist ble understreket av at han i 1980 turnerte Europas større konsert-scener som spesiell gjest for duoen Roger McGuinn og Chris Hillman fra The Byrds. Konserten på Chateau Neuf i Oslo som support for McGuinn & Hillman var Claytons første konsert i Norge.

Året etter kom hans fjerde album, *The Dream Goes On*, hans siste utgivelse for Capitol records, inneholdende sanger som «Industry», «Draggin' them Chains» og «Oh How Lucky I am».

Da Lee Clayton dukket opp i Oslo våren 1988, han kom visstnok fordi byen

kunne by på muligheter for å spille golf, hadde han vært forsvunnet fra synlig aktivitet i musikkbransjen i syv år.

Men fans hadde ikke glemt sangene hans, og da han fremførte dem solo på Rockefeller under en minnekonsert for den avdøde musikkavisredaktøren Tore Olsen, sto det klar for mange at kraften i sangene hans hadde overlevd. Det førte raskt til turnering med et band bestående av meriterte norske rockmusikere; gitarist Tore Elgarøy, bassist Jørgen Lie, trommeslager Bjørn «Julle» Juliusson og keyboardist Arne Sæther.

Liveinnspillingene som fant sted på mytiske Cruise kafé på Aker Brygge i Oslo i september 88 dukket året etter opp som livealbumet *Another Night*.

Sommeren 2025 fortalte den amerikanske sangeren/ låtskriveren Lyle Lovett fra scena på Oslo Konserthus om da han kom til Norge for første gang, og varmet opp for Lee Clayton på Cruise kafé.

To år etter konsertene på Cruise spilte supergruppa The Highwaymen, bestående av Johnny Cash, Willie Nelson, Waylon Jennings & Kris Kristofferson, inn sin tolkning av Claytons «Silver Stallion» for plata *Highwaymen 2*. «Silver Stallion» ble en Top 25 hit for The Highwaymen og albumet ble også nominert til en Grammy.

I 2008 gjorde Cat Power sin versjon av «Silver Stallion» på albumet *Jukebox*. Der passer Clayton perfekt inn sammen med sanger av Hank Williams, Bob Dylan og Joni Mitchell.

Lee Clayton fortjener en plass i «Outlaw Country Hall of Fame», plassert et sted mellom Nashville, Austin og Los Angeles. Sommeren 2026 kommer *Another Night* ut i en sterkt forbedret utgave, med bedre lyd og flere sanger, på både CD og vinyl. Nå titulert *Lost Piece of Mind: Live in Oslo 1988 (Rockefeller Music Hall / Cruise Café)*.